

[Justitsministeren.]

Udtryk for, at Forligsmanden skal være valgt i Kraft af Stemmer fra Repræsentanter fra begge Sider.

Idet jeg endnu en Gang takker for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, skal jeg udtale, at jeg ikke har noget imod, at der nedsættes Udvalg, og at man dør drøfter de forskellige Spørgsmaal nærmere.

Carl F. Madsen: Jeg er ikke helt tilfreds med det Svar, den højtærede Minister gav paa min Forespørgsel, men da Sagen skal henvises til et Udvalg, er det jo muligt, at jeg dør kan faa fyldigere Oplysninger om de Forhold, jeg har ønsket klarlagt. Naar jeg har rettet denne Forespørgsel til Ministeren angaaende de organisatoriske Arbejdsforhold paa Færøerne, er det blandt andet, fordi vi i de 18 Aar, Forligsinstitutionen har bestaaet her i Landet, aldrig oppe fra Færøerne har faaet nogen Anmodning om at bringe Forligsinstitutionen i Anvendelse dør. Jeg ved nok, at man dertil kan sige, at Rejsen til Færøerne er baade lang og besværlig og bekostelig, men saa vidt jeg ved, kan man komme derop paa 3 Dage, saa hvis der var opstaaet en større Konflikt deroppe, som havde gjort det nødvendigt at paakalde Forligsinstitutionens Assistance, havde man vel nok gjort det. Jeg har heller ikke været vidende om, at der har været Konflikter deroppe, i alt Fald ikke af større Omfang. Derfor er det, jeg stiller mig noget tvivlende overfor Spørgsmaalet om Nyttens af i det hele at udnævne en Forligsmand for Færøerne. Men hvis Forholdene har udviklet sig, eller der er Udsigt til, at de vil udvikle sig i den Retning, at der vil blive Brug for en Forligsmand i Fremtiden, skal jeg ikke modsætte mig Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hovedorganisationer, som blev rejst, vil jeg gerne sige, at der paa Færøerne findes en Arbejderorganisation, bestaaende af Typografer. Denne Organisation staaer som en Afdeling af Dansk Typografforbund. Og da Dansk Typografforbund tilhører de samvirkende Fagforbund, er det jo ikke udelukket, at naar der oprettes en Forligsinstitution paa Færøerne, og der opstaaer en meget alvorlig Konflikt, vil Hovedorganisationerne, i hvert Fald de samvirkende Fagforbund og Typografforbundet, kunne blive inddraget deri.

Nogle Bemærkninger, der kunde gøres til de enkelte Paragraffer, finder jeg ingen

Anledning til at fordybe mig i. Jeg har gennemgaaet de forskellige Paragraffer og har derigennem konstateret, at den Forskel, Lovforslaget udviser sammenholdt med den gældende Forligsmandslov, er af redaktionel Art, idet man f. Eks. svarende til de 3 Forligsmænd hernede har foreslaaet 1 paa Færøerne. Disse Smaating kan vi jo tale nærmere om i Udvalget.

Godskesen: Der er naturligvis ingen Meningsforskel mellem den højtærede Minister og mig med Hensyn til, at det ikke er Dommeren, der skal være Formand for Nævnet, men det af Dommeren valgte Medlem. Men læser man § 1, 2det Stykke, efter Grammatikkens Regler, saa maa man komme til det Resultat, at det er Dommeren, der skal være Formand. Jeg tvivler slet ikke paa, at man, selv efter den højtærede Ministers Affattelse, vil komme til, at det er det paagældende Medlem, der skal være Formand; men det skal man ræsonnere sig til bort fra Sprogets Regler. Saa er det dog langt naturligere at sige: Sidstnævnte Medlem er Nævnets Formand. I saa Tilfælde er det helt klart.

Væsentlig paa samme Maade stiller jeg mig med Hensyn til § 6. Jeg er ikke i Tvivl om, at det, der sigtes til her, naturligvis kun er de Mæglingsforslag, som kommer fra Forligsmanden, og at Meningen er, at han har Krav paa, at hans Mæglingsforslag skal forelægges i uforandret Skikkelse, medens der derimod ikke er tænkt paa Mæglingsforslag, som kommer udefra. Men naar man følger Lovforslagets Affattelse, skal man ræsonnere sig til dette, efter at have gennemlæst de andre Paragraffer. Hvis man blot skrev: „Naar et af Forligsmanden stillet Mæglingsforslag sættes under Afstemning“, vilde det hele være klart af selve Sætningen, uden at man behøvede at ræsonnere sig dertil ved at sammenholde Bestemmelsen med Bestemmelser i andre Paragraffer. Og jeg indser ikke, hvad der skulde være til Hinder for at sige den Slags Ting med rene Ord, naar det kan gøres saa let, som Tilfældet er her.

Ellers har jeg væsentligt kun at takke for de Bemærkninger, den højtærede Minister gjorde. Jeg skal dog endnu tillade mig et Par Bemærkninger om Forholdet mellem Lov og Anordning. Jeg har altid været af den Opfattelse, at Love ikke bør ændres ved Anordninger — Lov er Lov, og Anordning er Anordning. Hvis man gør Undtagelser derfra, skal det være under særlige Forhold, og saa maa det betegnes,